

BITI VJERNIK, A (NE)SLOBODAN

U Općoj deklaraciji o ljudskim pravima, članak 18 zapisano je: *Svatko ima pravo na slobodu mišljenja, savjesti i vjere; to pravo uključuje slobodu da se mijenja vjera ili uvjerenje i slobodu da se, bilo pojedinačno ili u zajednici s drugima, javno ili privatno, iskazuje svoja vjera ili uvjerenje poučavanjem, praktičnim vršenjem, bogoslužjem i obredima.*

Zakoni i pravila mogu biti propisani, ali tko garantira kako će se oni i provoditi. Manipulirati mogu oni koji ih donose, ali i oni koji bi ih trebali primjenjivati. Vrijeme je kada se svaka sloboda shvaća kao pravo, ali, ako je moguće, bez obveza. Znači li to da sloboda jer imamo pravo, podrazumijeva i slobodu jer nemamo obveza. Kojim putem i kakve slobode to ide današnji svijet?

Zanimljiva je i priča kako je Voltaire jednom prigodom u Parizu naišao na procesiju te je zastao i skinuo šešir. Kad su ga upitali, iznenađeni i začuđeni, zašto je to učinio, jer su smatrali kako je upravo on najpoznatiji protivnik Crkve svoga doba, rekao je kako Bog i on ne razgovaraju, ali se međusobno pozdravljaju. Svodi li se današnji svijet na slobodu da nekog pozdravimo ili ne pozdravimo. Je li dovoljno samo pozdravljati ili ne pozdravljati ili je dobro ponekada i popričati.

Majka Tereza je poručila: *"Jedino što valja promijeniti smo vi i ja."* Kako? Izlaz postoji. Želimo li ga vidjeti? *"Ostanite... i upoznati ćete..."* riječi su koje nam upućuje Isus Krist.

Sjetimo se biblijskog događaja kada su pred Isusa Krista doveli ženu želeći je kamenovati zbog preljuba. Krist je bio slobodan reći da tko je bez grijeha neka baci prvi kamen. Ali, tu nije gotova priča. Njegove posljednje riječi zabilježene u Evanđelju po Ivanu 8,1-11 jasno ukazuju i na obvezu. „Idi i odsada više nemoj griješiti“ Jesmo li slobodni ne griješiti više? Ili nam je to (pre)veliki teret?

Budimo slobodni u Isusu Kristu, ali budimo svjesni kako svaka sloboda ima sa sobom i odgovornost. Nemamo pravo samo tražiti neka prava od drugih za sebe, bez osobne odgovornosti za svoje postupke posebno prema drugima. *"Ako je moguće — koliko je do vas — budite u miru sa svima."* (Rimljanima 12,18)

Drugi problem su postupci. Lakše je prema onima s kojima se međusobno ne poznajemo, ali što je prema onima koje poznamo, s kojima imamo istog Oca, u prijevodu s braćom i sestrama, kršćanima. Možemo li sjesti za isti stol, jesmo li slobodni voljeti jedni druge ili to osjećamo kao obvezu, pa i teret – moram te voljeti, jer je to rekao Krist, iako to ne ...

Što reći onima koji žele biti slobodni, imati prava i obveza? Vjerujte Bogu, On je gospodar povijesti, sadašnjosti i budućnosti. Budite vjerni, ne napadajte one druge nego se molite za njih.

Biti ćemo slobodni. kao što poručuje Božja riječ: *Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi."* (Iv. 8, 31-32)

Robert Bogašić